

Merimieskirkko Sjömanskyrkan

3/2011

Merimiehen ystävä vuodesta 1882 * Sjömansvännen från 1882

Lisäsivut

Osallistu Merimieskirkon valokuvauskilpailuun

Merimieskirkko-lehden lukijoille suunnatun valokuvauskilpailun aihe on kevät 2011. Rajauksia aiheen käsittelyyn ei ole, joten luova lähestymistapa on sallittu.

Kilpailun säännöt

- Kuva voi olla otettu joko kotimaassa tai ulkomailla, mutta sen tulee olla otettu vuoden 2011 keväällä.
- Kilpailussa on kaksi sarjaa: lasten ja nuorten sarja sekä aikuisten sarja. Lasten ja nuorten sarjaan saavat osallistua henkilöt, jotka täyttävät tänä vuonna 15 vuotta sekä tätä nuoremmat.
- Kukin osallistuja saa lähettää 1–3 kuvaa. Kuva voi olla paperi- tai digikuva.
- Kirjoita kunkin paperikuvan taakse kuvan nimi sekä kuvaajan yhteystiedot ja sarja, kumpaan kuva osallistuu. Digikuva(t) tulee nimetä selkeästi sähköpostiviestissä. Viestiosassa tulee näkyä myös kuvaajan yhteystiedot ja sarja, kumpaan kuva osallistuu. Puuttuvin tiedoin lähetetyt kuvat eivät osallistu kilpailuun.
- Yhteystiedoissa tulee ilmetä kuvaajan etu- ja sukunimi, postiosoite, puhelinnumero

- sekä mahdollinen sähköpostiosoite. Muista myös merkitä sarja, kumpaan kuva osallistuu.
- Kuvat laittaa paremmuusjärjestykseen Merimieskirkko-lehden toimituskunnasta koottu nelihenkinen raati. Arvostelussa kiinnitetään huomiota mm. siihen, miten teos kuvaa annettua aihetta ”kevät 2011”. Kuvan ei tarvitse olla teknisesti huipputasoinen, mutta suttuisilla ja pienikokoisilla näpsäisillä kärkisijoille ei pääse. Raati kiinnittää huomiota ennen kaikkea kuvan ideaan ja aiheen käsittelyn luovuuteen.
- Lähetä kuvasi ja yhteystietosi lehden toimitukseen viimeistään 1.8.2011. Sähköpostiosoite: marko.toljamo@merimieskirkko.fi. Sähköpostilähetyksestä saat kuittauksen, kun viestisi on käsitelty. Postiosoite: Suomen Merimieskirkko, Marko Toljamo, ”kevät 2011 -kilpailu”, Albertinkatu 2, 00150 Helsinki. Älä kuitenkaan

- lähetä hyvääkään kesäkuvaakaan, sillä vain kevät-aiheiset kuvat osallistuvat kilpailuun.
- Parhaat valokuvat julkaistaan kuvaajatiedoin Merimieskirkko-lehdessä 4/2011, joka ilmestyy 31. elokuuta. Kuvat julkaistaan lehden sekä paperi- että nettiversiossa. Kuvien julkaisusta ei makseta palkkiota. Kuvia ei käytetä tai julkaista muissa yhteyksissä, ellei kuvaajan kanssa siitä erikseen sovit.
- Kolme parasta kummastakin sarjasta palkitaan Merimieskirkon tuotepalkinnolla. Aikuisten sarjan voittaja saa aidot Reino- tai Aino-tohvelit ja kaksi seuraavaa Merimieskirkon T-paidan. Lasten ja nuorten sarjan kolme parasta saavat Merimieskirkon T-paidan.

Hyvää kevättä ja onnea kisaan!

Lyypekin Suomi-koti vihittiin merimieskirkoksi

Sakari Lehmuskallio

Turun piispa Kaarlo Kalliala vihki Lyypekin Suomi-kodin merimieskirkoksi äitienpäivänä 8. toukokuuta 2011.

Äitienpäivänä 8.5.2011 vietettiin suomalaista juhlaa kauniissa säässä ja runsaan yleisön osallistuessa, kun Turun piispa **Kaarlo Kalliala** vihki Lyypekin toimitalamme merimieskirkoksi ja siunasi ne käyttöön.

– Olemme kokoontuneet ottamaan käyttöön Lyypekin merimieskirkon uudet, muuton jälkeen kunnostetut tilat. Raamatussa meitä kehoitetaan ottamaan kiittäen vastaan kaikki Jumalan hyvät lahjat. Näin teemme, kun tämä Lyypekin uusi merimieskirkko siunataan Jumalan sanalla ja rukouksella, piispa Kaarlo Kalliala aloitti tilaisuuden.

Juhlat alkoivat oikeastaan jo lauantaina 7.5., kun Suomesta tulleet vieraat ja paikalliset edustajamme kokoontuivat pääkonsuli **Erja Tikan** vastaanotolle, missä Rekkakirkon edustajat luovuttivat hänelle vanhan karttataulun kiitokseksi pääkonsulimme vahvasta panoksesta toimintamme tukemisessa.

Piispa Kaarlo Kalliala, joka oli paikalla merimiespappinakin Turussa toimineen **Eija**-puolisonsa kanssa, kiitti kirkon ja Merimieskirkon puolesta pääkonsulia tämän ansiokkaasta toiminnasta työmme hyväksi.

Sunnuntain juhlaumalanpalveluksessa oli mukana kirjaimellisesti tuvan täysi

yleisö. Osa istui kauniissa ulkoilmassa pihan puolella ja seurasi palvelusta avoimen liukuseinän lävitse kovaäänisten viestittäessä sanaa ja säveltä kuultavaksi myös ulos.

Piispa kävi puheessaan läpi Turun piispankaavun symboleja, joiden viesti liikkuvasta seurakunnasta ja kirkosta kotina sekä levon ja rauhoittumisen paikkana sopii paremmin kuin hyvin myös Lyypekin toimitalamme – niin kuin kaikkien merimieskirkkojen – luonnehdintaan.

>>>

Sakari Lehmuskallio

Juhlajumalanpalveluksessa Lyypekin merimieskirkolla äitienpäivänä oli mukana kirjaimellisesti tuvan täysi yleisö. Osa seurasi palvelusta avoimen liukuseinän lävitse pihan puolelta.

Yhteistyöllä alkuun

Juhlaa oli edeltänyt työntäyteinen talvi-kausi, kun erittäin lyhyen muuttoajan jälkeen kaaokseen saakka täydet tilat saatiin järjestetyksi ja kunnostetuksi toimintaan sopiviksi. Finnlinesin vanhan lippuotomiston vieressä joitain vuosia tyhjillään ollut asuinrakennus muuttui ahkeran toiminnan työssijaksi, rekkamiesten kodiksi ja suomalaisten matkailijoiden sekä paikallisen suomalaisväestön omaksi merimieskirkoksi.

Merimieskirkon hallituksen varapuheenjohtaja **Paula Raitis** kertasi juhlassa lyhyesti Lyypekin toiminnan taustoja:

– Lyypekin on jo kauan ollut Merimieskirkon toimintaa, sillä 110-vuotisjuhlaan valmistautuvasta Hampurin merimieskirkosta on vierailtu Lyypekiin tulevilla laivoilla. Myös Lyypekin suomalainen seurakunta on toiminut täällä asuvien suomalaisten parissa jo vuosikymmeniä.

Uudenlainen toiminta alkoi Lyypekin 10 vuotta sitten, vuonna 2001, kun Suomen Kansainvälinen Rekkakirkkoyhdistys ry perusti yhdessä Saksan suomenkielisen kirkollisen työn keskuksen (SKTK) kanssa Deutsche Seemannsmissionilta vuokrattuihin tiloihin Suomi-kodin.

– Olemme kiitollisia siitä, että Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallitus rahoitti kymmenen vuoden ajan yhden työntekijän kustannukset, ja toiminnan alku oli siten

mahdollinen. Muut kustannukset katettiin oman toiminnan tuotoilla sekä Rekkakirkkoyhdistyksen keräämillä avustuksilla. Hampurin merimieskirkko antoi tukea toimipisteen hallinnollisten asioiden hoitamisessa. Toiminta lähti heti hyvään vauhtiin ja sai hyvää palautetta, Raitis taustoitti.

– Kolme vuotta sitten Suomi-koti siirtyi Saksan suomenkielisen kirkollisen työn keskuksen toivomuksesta Suomen Merimieskirkon merimieskirkkojen ketjuun. Sen resursointi tapahtuu samaan tapaan kuin kaikkien muidenkin suomalaisten merimieskirkkojen, jossa vapaaehtoistyö, avustukset ja oma varainhankinta näyttelevät merkittävää osaa.

Viime syksynä edellisten tilojen vuokrasopimuksen päättyessä löydettiin uudet tilat Finnlinesin vuokrakiinteistöstä.

– Ne vihitään ja siunataan nyt käyttöön niin raskaan liikenteen kuljettajia, merenkulkijoita kuin Lyypekin suomalaisia ja muitakin liikkuvia ihmisiä ajatellen, Paula Raitis totesi.

Talo tarjoaa kodin noin kymmenelle ns. CEMT-kuljettajalle sekä viihtyisät tilat usealle kymmenelle samaan aikaan talossa oleskelevalle vieraalle. Käytössä on kaksi kahviohuonetta, joista toinen toimii tarvittaessa myös kirkkosalina, jolloin siihen saadaan maksimissaan 40 istuinta. Toinen on TV- ja kirjasto huone.

Erinomaista lisätilaa antaa piha-alue, joka arkisin on autojen pysäköinnin käy-

tössä, mutta viikonloppuisin pihaterasina tarjoten viihtyisää tilaa mm. grilli-iltojen käyttöön.

Kellarikerroksessa on sauna ja viihtyisä klubihuone, joka toimii kesäaikaan majoitustilana satunnaisten kävijöiden tarpeisiin. Saunan yhteydessä toimii raskaan liikenteen kuljettajille varsin tarpeellinen pesutupa, jossa on sekä pesukone että kuivausrumpu. Kuumamankelikin löytyy, jos joku tahtoo sellaista käyttää.

Viisautta, voimaa ja taitoa

Hampurin kirkkokuoron iskuryhmä esitti ohjelmaa **Eva-Christina Pietarisen** johdolla sekä toimi hyväntekeväisryhmänä virren veisuille. Tekstien lukuun osallistuivat niin SKTK:n, Merimieskirkon kuin Rahtarienkin edustajat luoden näin sillan kaikkien kolmen toimijayhteisön välille.

Raamatunluvussa kuultiin kolme kohtaa, jotka tulevat ohjaamaan talon toimintaa.

Lyypekin merimieskirkon johtava satakamakuraattori **Mia Nordström**:

”Te ette enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeleiksi, ja hän

liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen.” (Ef. 2:19–22.)

Toiminnanjohtaja **Anna-Kaisa Lehtinen** Rahtarit ry:stä:

”Jokainen talo on jonkun rakentama, mutta Jumala on rakentanut kaiken. Mooses oli kyllä uskottu »kaikissa hänen huoneensa asioissa», mutta silti vain palvelija, elävä todiste siitä, mitä Jumala oli myöhemmin puhuva. Kristus sen sijaan on Poika, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko rakennus. Tämä rakennus olemme me, kunhan loppuun saakka säilytämme rohkeutemme ja luottavaisin ja iloisin mielin tuomme julki toivomme.” (Hepr. 3:4–6.)

Hampurin ja Lyypekin merimieskirkkojen johtaja **Satu Oldendorff**:

”Juuri siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän. Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

Rakkaat ystävät! Kun Jumala on meitä näin rakastanut, tulee meidänkin rakastaa toisiamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on saavuttanut meissä päämääränsä.” (1. Joh. 4:9–12.)

Varsinaisen puheensa jälkeen piispa Kalliala siunasi merimieskirkon ja rukoili tämän puolesta.

– Siunatkoon kolmiyhteinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki, tämän Lyypekin merimieskirkon ja kaikki, jotka tänne tulevat.

– Taivaallinen Isä. Me ylistämme sinua lahjoitasti ja läsnäolostasi elämän kaikissa vaiheissa. Sinun hyvyyttäsi on tämä uudella paikalla käyttöön otettu merimieskirkko. Me kiitämme kaikista niistä ihmisistä, jotka ovat olleet suunnittelussa, rakentamassa ja kaunistamassa sitä. Muista heitä armossasi. Anna niiden, jotka kokoontuvat tänne, kokea yhteyttä sinuun ja toisiinsa. Vahvista heitä sanalasi. Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden.

Yhteinen esirukouksen lausui Münchenin suomalaisen seurakunnan pastori **Miika Rosendahl**:

– Rukoilemme sinua Lyypekin suomalaisten ja heidän perheenjäsentensä puolesta. Muista armossasi raskaan liikenteen kuljettajia, merenkulkijoita ja kaikkia matkalla olevia, joita tämä Lyypekin suo-

malainen merimieskirkko ja Suomi-koti haluaa palvella ja tukea.

– Anna tässä talossa ja sen yhteydessä työskenteleville vapaaehtoisille, harjoittelijoille ja työntekijöille viisautta, voimaa ja taitoa toimia tehtävässään kirkkosi parhaaksi. Vahvista heitä väsymyksen hetkinä. Siunaa heidän perheitään ja läheisiään. Auta meitä kaikkia pysymään sanassasi, tekemään työtämme iloiten ja panemaan aina toivomme sinuun.

Evästä elämälle

Tervehdyksiä saatiin niin Saksan evankeliselta kirkolta kuin suomalaiselta seurakunnalta ja monilta yhteistyökumppaneilta. Elävin lahja, joka Lyypekin merimieskirkollemme ojennettiin, oli noin 2,5-metrinen koivu, jonka rekkamiehet välittömästi istuttivat pihalle.

Tätä kirjoittaessani toukokuun loppupuolella puu osoittaa selviä paikkaansa sopeutumisen ja juurtumisen merkkejä, joten lahjakin näyttää siunauksen olevan Lyypekin Suomi-kodin, merimieskirkomme nuorimman jäsenen osana.

Juhla päättyi ulkoilmalounaaseen, jonka ahkerat emäntämme **Hanna** ja **Merja** olivat luoneet nautittavaksemme muutamien vapaaehtoisten avustuksella.

Seurustelun sakramenttia saimme nauttia runsain määrin, kun niin Münchenistä saapunut pappimme kuin Kirkon ulkosuomalaistyön johtava sihteeri **Ilkka Mäkelä** saivat tutustua myös rekkamiesten maailmaan yhteisellä aterialla. Piispakin tutustui nykyaikaiseen raskaan liikenteen kalustoon ja siunasi auton ja sen tulevat matkat, kuljettajien pyynnöstä.

Jälkeenpäin kertoi kyseinen kuljettaja soittaneensa Suomeen äidilleen ja kertoneensa, että piispa on siunannut hänen ajopelinsä ja menemisensä, mikä oli teh-

Sakari Lehmuskallio

Kirkon ulkosuomalaistyön johtava sihteeri Ilkka Mäkelä toi juhlaan ev.lut. kirkon tervehdyksen.

nyt iäkkääseen äitiin hyvin voimakkaan vaikutuksen.

Uskomme juhlan olleen omalta osaltaan auttamassa uusien toimitilojen muodostumisessa kaikkien suomalaisten omaksi merimieskirkoksi, Lyypekin Suomi-kodiksi ja tarjoavan tilat tulevina vuosina muillekin ryhmille kuin kielikoululle, joka on jo ottanut paikan omakseen heti tammikuun alusta alkaen.

Lasten työt koristavat kesäajan TV- ja kirjasto huoneen seinä. Näyttelyyn voitulla tutustumaan talon aukioloaikoina.

Tervetuloa taloon!

Teksti: Esko Vepsä ja Marko Toljamo

Esko Vepsä

Suomen ulkomaankauppa sujuu ahtojäistä huolimatta

Viime talvi oli meriliikenteelle pahin vuosikymmeniin. Lähdin maaliskuussa M/S Marjatan mukana katsomaan, miten suomalaisen merenkulkijan arki ahtojäissä sujuu. Matka Tornioista Belgiaan kesti viisi vuorokautta. Terneuzenin satamassa tapasin Antwerpenin merimieskirkon vapaaehtoistyöntekijän Seppo Suurhaskon.

M/S Marjatan mukana Tornioista Belgiaan

Ahtojäissä ajaminen vaatii ammattitaitoa ja tiimityötä. Kommentosillalla vas. m/s Marjatan päällikkö Kai Kantonen, puolimatruusi Soile Salminen ja 1. perämies Markus Raitio.

Antwerpenin merimieskirkon lukusalissa on taitelija Väinö Hämäläisen kirkossa vuonna 1927 maalaama maisemataulu. Pöydän ääressä hallinnonharjoittelija Hanna Laine, keinutuolissa Esko Hyvärinen.

Merenkurkussa jäänmurtaja kerää kiinni jääneet rahtilaitavat saattueeksi ja matka kohti etelää jatkuu.

Oy Langh Ship AB on uranuurtaja ja innovaattori teräsrullien merikuljettajana. Varustamon kehittämä ja patentoima lastauskasettiin perustuva ”Langh Ship Cargo Solution” on laajasti palkittu. Kasetti nopeuttaa lastausta ja purkausta, poistaa rikkoonutmiset sekä lisää laivan vakautta. Marjatta on aikarajattu Outokummulle.

– Yhtään lastaus- ja kuljetusvahinkoa ei ole tullut moneen vuoteen, kertoo Marjatan päällikkö Kai Kantonen.

Hän on kokenut merenkulkija Raumalta, seilannut rahti- ja matkustaja-aluksilla.

Maaliskuussa kaikki suomalaiset murtajat olivat täystyöllistettyinä Perämerellä, monitoimimurtajat Suomenlahdella.

Yhteistyö ruotsalaisten murtajien kanssa sujuu hyvin.

Marjatta pysähtyi jäihin Merenkurkussa. *Otson* ja ruotsalaisten murtajien saattamana matkaa jatkettiin kymmenen aluksen saattueessa. Kantonen muistelee, että näin vaikea jäättilanne Perämerellä ja Merenkurkussa oli viimeksi runsaat kolme vuosikymmentä sitten.

Perämeren satamiin päästettiin vain IA-jääluokan aluksia, joiden kantavuus on 4000 tonnia ja lastia 2000 tonnia satamaa kohti. Suomalaiset alukset täyttävät ehdot, ja miehistö on tottunut liikkumaan jäissä. Ulkomaiset alukset on asia erikseen. Porin edustalla venäläinen alus odotti jäissä kolme viikkoa satamaan pääsyä.

– Vaikeina jäätalvina pohjoiseen päästetään liian pieniä aluksia. Suuremmat lai-

vat ja 6000 tonnin lastiraja vähentäisivät alusten kappalemäärää. Se helpottaisi ja nopeuttaisi murtajien työtä, pohdiskelee Kai Kantonen Marjatan komentosillalla.

Itämeri ajettiin avovedessä ja Kielin kanavan jälkeen liikuimme maailman vilkkaimpia väyliä Hollannin ja Belgian rannikolla. Tutkan ruudulla oli jatkuvasti kymmeniä aluksia.

Kokkistuertti **Juho Forsman** vastaa Marjatalalla 10 hengen miehistön ruokahuollosta. Merellä tarjotaan myös perinteisiä merimiesherkkuja: torstaina herne-rokkaa ja pannaria, lauantaina pihviä ja sunnuntaina paistettua pekonia, makkaraa, munia ja papuja. Hyvältä maistuivat.

Ruokaa saattoi sulatella kuntopyörällä tai soutilaitteella messin viereisellä ”kuntosalilla”.

Merimieskirkon tarpeet muuttuvat

Merimieskirkko Antwerpenissa on ollut suomalaisille merenkulkijoille jo 105 vuotta tärkeä henkireikä kotimaahan ja turvallinen tukikohta laivaa odotellessa.

Nyt laivat purkavat ja lastaavat muutamassa tunnissa, eikä aikaa maissa liikkumiseen ole. Antwerpenin merimieskirkon perinteet kuitenkin säilyvät.

Kirkon toimintaan ovat tulleet mukaan paikkakunnalla asuvat suomalaiset, turistimatkailijat ja rekkamiehet hyödyntämään kohtuuhintaisia majoitusvuonoita. Merimieskirkon sijainti on erinomainen lyhyen kävelymatkan päässä Antwerpenin vanhasta keskustasta ja rautatieasemalta, josta on suora bussiyhteys Brysselin lentokentälle.

Vapaaehtoistyöntekijä **Seppo Suurhasko** käy aktiivisesti suomalaisilla aluksilla tapaamassa merimiehiä. Käyntejä arvostetaan, mutta syväisiin keskusteluihin tai merimieskirkkovierailuun on harvemmin aikaa. Toki kirkon sauna lämmitetään aina halukkaille.

Suomalaista tonnistoa tarvitaan

Suomi on maantieteellisesti saarivaltio, ja ulkomaankaupastamme neljä viidesosaa liikkuu laivoilla. Meriklusterin suorien ja välillisten työllistämisaikutusten arvioidaan olevan jopa 500 000 henkilöä, kun mukaan lasketaan myös vientiteollisuutta.

Suomalaisten rahtilaivojen määrä on vähentynyt vero- ja kustannussyistä. Suo-

malaisia aluksia oli vuodenvaihteessa yhteensä 107 matkustaja-alukset ja hinaajat mukaan lukien. Tonnistosta yli puolet on öljysäiliöaluksia.

Tämä on huolestuttava kehitys huoltovarmuutemme näkökulmasta. Kriisin aikana on myöhäistä kysellä laivoja.

– Nyt ollaan kriittisillä rajoilla oman tonniston riittävydessä. Kun tuonnista parikymmentä prosenttia ja viennistä kolmannes tapahtuu suomalaisin laivoin, ollaan minimirajalla, totesi elinkeinoministeri **Mauri Pekkarinen** *Meriklusteri*-lehdessä.

Toivottavasti uusi hallitus näkee tämän ongelman.

Teksti ja kuvat: Erkki Heikkinen
lehdistöneuvos, FM